

- ustalenie, że szkoda majątkowa wynosi co najmniej 25 mln EUR ⁽¹⁾ wraz z odsetkami wyrównawczymi naliczanymi od dnia 3 marca 2016 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie oraz odpowiednimi odsetkami za zwłokę od dnia wydania wyroku do pełnej spłaty; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że pozwana nie zajęła się należycie kwestią nieprawidłowości proceduralnych. Polegały one na tym, że łotewska FCMC ⁽²⁾ uznała, bezpośrednio przed wszczęciem procedury prowadzącej do cofnięcia licencji, że cofnięcie licencji nie jest uzasadnione, a fakt ten nie został następnie uwzględniony we wniosku FCMC o cofnięcie licencji. Skarżący zarzucają ponadto, że angielskojęzyczna wersja najnowszej decyzji FCMC została zmanipulowana. Inne podnoszone nieprawidłowości dotyczą braku skutecznego działania wobec potencjalnej korupcji cechującej zachowanie łotewskich i europejskich urzędników w niniejszej sprawie.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez pozwaną przepisów materialnych, poprzez działanie poza zakresem kompetencji przy wydawaniu spornej decyzji, w szczególności w odniesieniu do kwestii prania brudnych pieniędzy, oraz przyjęcia przez pozwaną błędnych podstaw do cofnięcia licencji.
3. Zarzut trzeci dotyczy poniesienia przez skarżących znaczącej szkody finansowej, w szczególności z racji likwidacji Trasta Komerbanka AS w wyniku bezprawnego cofnięcia licencji.
4. Zarzut czwarty dotyczy związku przyczynowego między cofnięciem licencji a poniesioną przez skarżących szkodą.

⁽¹⁾ Kwoty przypadają na każdego ze skarżących zgodnie z wysokością ich udziałów w Trasta Komerbanka AS.

⁽²⁾ Financial and Capital Markets Commission [komisja ds. rynków finansowych i kapitałowych].

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2021 r. – Paccor Packaging i in. / Komisja

(Sprawa T-148/21)

(2021/C 206/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Paccor Packaging GmbH (Düsseldorf, Niemcy) i 6 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci P. Kugel i G. Dávid)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 ⁽¹⁾ r. w całości lub ewentualnie stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części, w stosunku do jego art. 2 ust. 4 oraz załącznika IV do tego rozporządzenia lub ewentualnie stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części, w zakresie w jakim dotyczy ono kubków na napoje wykonanych w całości z tworzywa sztucznego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2020/2151 w części w stosunku do jego art. 3;
- stwierdzenie częściowej nieważności dyrektywy (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. ⁽²⁾ w stosunku do jej art. 7 w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do kubków na napoje, oraz pkt 4 części D załącznika do tej dyrektywy; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów i zarzut niezgodności z prawem.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że pozwana przyjmując rozporządzenie 2020/2151 naruszyła art. 7 dyrektywy 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko oraz przekroczyła uprawnienia przyznane jej przez Radę Unii Europejskiej i Parlament Europejski.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że pozwana przyjmując rozporządzenie nr 2020/2151 naruszyła istotne wymogi proceduralne przyjmując to rozporządzenie po dniu 3 lipca 2020 r., a jego poprawionych wersji językowych, ponad 6 miesięcy po terminie wyznaczonym przez Radę Unii Europejskiej i Parlament Europejski w dyrektywie 2019/904.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że przyjmując rozporządzenie nr 2020/2151 strona pozwana naruszyła art. 7 dyrektywy 2019/904 oraz zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że strona pozwana wydając rozporządzenie nr 2020/2151 naruszyła obowiązek uzasadnienia.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że pozwana naruszyła art. 7 ust. 1 dyrektywy 2019/904, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i przekroczyła swoje kompetencje.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że pozwana naruszyła art. 7 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2019/904 i dokonała oczywistej błędnej w ocenie.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła zasadę proporcjonalności.

Strona skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE twierdząc, że art. 7 i część D pkt 4 załącznika do dyrektywy 2019/904 są niezgodne z prawem.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2020 L 428, s. 57)
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2019 L 155, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2021 r. – Laboratorios Ern / EUIPO – Malpricht (APIRETAL)

(Sprawa T-160/21)

(2021/C 206/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat T. González Martínez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ingrid Malpricht (Ludwigshafen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „APIRETAL” – unijny znak towarowy nr 4 814 158